

Ingrid Larsson

F. 1940

Verksamhetsperiod på Ringhals: 1974-1998

Intervjuad: februari 2013

”Mest spännande var att anordna alla stora event: kontakterna med artister, bokning av mat, lokaler osv. Att t ex ringa Robert Wells, Lasse Berghagen eller Harald Treutiger och presentera sig som ”Ingrid på Ringhals” kändes ganska stort”.

Ingrid är född 1940 i Derome, en liten by i Varbergs kommun där hon växte upp på ett litet jordbruk med pappa Allan och mamma Margit som var hemmafru. Hon är äldst av fyra syskon.

Ingrid gick sjuårig folkskola och därefter en treårig yrkesskola med handel- och kontorsinriktning. Hon läste senare in grundskolan på Komvux, och har läst 50 poäng i pedagogik och psykosocial arbetsmiljö på Göteborgs universitet.

Ingrid gifte sig med Ingvar 1963 och de fick tre barn, därefter var hon hemmafru i tolv år. Hon skilde sig från barnens far 1975. Senare träffade hon en ny man, Kurt, på Ringhals som hon var sambo med i över 20 år. Han är avliden nu.

När Ingrid började arbeta efter tiden som hemmafru var året 1974 och hon var timanställd på Ringhals, där hon jobbade i tre år som guide i dåvarande informationscentret Kärnhuset. Jobbet sökte hon via annons i Hallands Nyheter: arbetet innebar att man ringde efter henne vid behov, samt schemalagda söndagar. Mottagandet på Ringhals var spännande, allt var nytt och annorlunda.

Ingrid berättar att de hade en frågelåda där besökare kunde lägga sina frågor. En fråga från en anonym avsändare var bl a ”Vad har damen i blå kostym betalt för att stå här och ljuga?”

– 1976 tog jag kontakter i önskan om ett fast jobb vilket renderade i att jag så småningom fick börja på tillträde och bevakning. Där hade jag huvudsakligen hand om utfärdande av passerkort, men senare även skyddsinformation.

Tack vare Ingrid Larsson har Varbergarna kunnat njuta av det stämningsfulla nyårsfyrvärket sedan -95

Ingrid berättar om hur spännande det var för de boende på landsbygden när Ringhalsbygget drog igång. Det var en frisk fläkt, för det kom mycket folk till kommunen.

Hon gick på ”Bergsprängartango” i Väröbacka, men även på krogarna i Varberg där det var mycket tryck när norrländska, dansanta arbetare bjöd upp på torsdagskvällarna.

Mor var kritisk mot kärnkraften

Kärnkraftomröstningen minns hon inte så mycket av mer än att det uppmärksammades i media. Självt har hon inte påverkats alls och två av hennes barn har haft sommarjobb på Ringhals.

Även om någon tveksamhet aldrig funnits hos Ingrid, var hennes mor desto mer kritisk och gillade inte alls att Ingrid jobbade där. Hon berättar att hennes mor var med på en pensionsutflykt och ett besöksmål var Ringhals. När alla andra gick runt och tittade satt hon kvar i bussen. Hon kallade Ringhals för ”det där stället du jobbar på”!

Ingrid tycker bra om Ringhals som arbetsgivare. En nackdel var dock att det lönemässigt var sämre för kvinnor. Det var ett hinder på en så mansdominerad arbetsplats.

– Det positiva är att det var en bra arbetsplats med fina förmåner och god sammanhållning, trots att så många människor arbetade där. Vad gäller den negativa sidan, pekar hon på det svåra i att göra sig hörd i media, eftersom det mesta blev vinklat.

Utbytesarbete hos polisen

Under en period var Ingrid tjänstledig för att läsa in grundskolan och när hon kom tillbaks igen hade det etablerats en kontakt med polisen för deras utbildning på Ringhals. Hon fick då överta uppgiften och blev deras kontaktperson på Ringhals.

– Arbetet bestod i att hjälpa till med praktiska göromål, mat-tider, boende, anordnande av besök vid de övningstillfällen som man kunde titta på, samt skaffa figuranter m m, berättar Ingrid.

Som statligt anställd kunde man begära utbyte av tjänst hos andra statliga verk, så Ingrid sökte till Göteborgspolisen. Ingen i Vattenfall hade gjort det tidigare, men det bemöttes positivt på Ringhals och hon fick hjälp med ansökningen.

I tre månader deltog hon i polisens arbete på deras villkor och hon var mycket rädd flera gånger. Ibland fick hon åka bil mycket fort med påslagna sirener, gå in i lägenheter med dragna vapen – skarpt läge kan man säga. Hon var bl a där den 28 februari 1986 när Olof Palme mördades, en händelse långt utöver det vanliga.

– De tre månaderna hos polisen vill jag inte ha ogjorda för det var en spännande perioden i mitt liv, säger Ingrid.

En festarrangör av rang

Vid Vattenfalls 75-årsjubileum 1984, blev hon engagerad i att arrangera festligheterna i samband med detta. Senare uppstod även RISK – Ringhals Scen- och Kabarésällskap – där hon var samordningsansvarig och organiserade det mesta. Det blev bl a turnéer till Trollhättan, Älvkarleby, Forsmark och Stockholm, dessutom spelade RISK revy på Varbergs Teater och i rikssalen på fästningen, samt många andra framträdanden. Där var Ingrid spindeln i nätet.

Ryssar på besök

Ett annorlunda besök var när Ringhals hade ett utbyte med ett ryskt kärnkraftverk våren 1989. Ingen av besökarna talade engelska, en kunde svenska sådär bra, då skulle hon vara värd för besöket men hon kunde ju inte heller engelska. Hennes jobb var att ordna alla praktiska detaljer med boende, besök utanför Ringhals m m.

– Det kom fem-sex herrar varav en var kraftverkschef och också någon form av politiker, en var tydligt säpovakt och en man som kunde svenska så all information fick tolkas. Besöket innebar många trevligheter med mat och dryck, erbjudande om att bada i Kallbadhuset tillsammans med dem bl a. Det var ju oartigt att tacka nej till vodka till frukost, men man fick luras så gott det gick.

Veckan avlöpte bra, alla var nöjda och till avslutningsmiddagen tackade hon ja. Som tack för hjälpen vid besöket fick

hon rysk vodka, rosa champagne, trädocka med en i en i en, rysk parfym m m. Ett annorlunda besök, minnesvärt och champagnen gick åt på hennes femtioårsdag till frukost med familjen.

Fyrverkerier & kändisar

– När Anders Hjort från Luleå blev Ringhalschef tog han med sig traditionen att fira nyår med stort fyrverkeri tillsammans med kommunen.

1995 skedde det första gången och Ingrid blev Ringhals kontaktperson. I 18 år har hon sedan varit engagerad i att, tillsammans med Varbergs kommun, anordna nyårsfyrverkerier i stan. Hon är förvånad över att det varje år är mellan 4-5000 personer som ger sig ut i nyårsnatten bara för att få titta på detta – det finns alltså ett behov att vara tillsammans även då.

– Mest spännande var att anordna alla stora event, kontakterna med artister, bokning av mat, lokaler osv. Att t ex ringa Robert Wells, Lasse Berghagen eller Harald Treutiger och presentera sig som ”Ingrid på Ringhals” kändes ganska stort.

”Brabo” med hund

På informationsavdelningen stannade hon till 1998 då hon blev erbjuden avtalspension, vilket hon tackade ja till och slutade den 1 november. Pensionärlivet upplever hon som en stor frihet.

– Inga måsten, man gör vad man vill när man vill och får man bara ha hälsan ska man vara glad och tacksam, säger Ingrid.

Hon har efter sin pensionering fortsatt att jobba med diverse arrangemang och har också anlitats av Vattenfall i Stockholm, bl a 90-årsjubileet på Operan i Göteborg 1999.

Hon är nu ”brabo” med ringhalsveteranen Bengt, och bor i lägenhet i Tångaberg, med sin hund som heter Ikaroz, en finsk lapphund och hennes största intresse.

Eftersom Ingrid är en föreningsmänniska har hon i många år varit aktiv i styrelsen för Cykelfrämjandet i Varberg. Hon ägnar sig också åt porslinsmålning, när hon är på det humöret och så stöper hon ljus till jul. Promenader med hunden gör hon flera gånger om dagen – i ur och skur.

Ingrid gläds över att det gått väldigt bra för hennes barn. Dottern Ann-Christine jobbar hos Helsingborgs kommun med bl a event och går således i sin mammas fotspår. En son, Morgan, är vd för ett nystartat biogasprojekt i Göteborg. Han är gift och har två söta barn, Hugo som är sex år och Rebecca fyra år. Sonen Tommy är delägare i ett slaktbolag i Skara, en hängiven skogsmulle och jägare.

Ingrid är med i Ringhalsveteranerna och är där vice ordförande. Något ytterligare engagemang från Ringhals för pensionärerna efterlyser hon inte,

– Vi har det bra just nu.

Foto: Annika Örnborg

Intervju: Kerstin Larsson